Образецът на частична предварителна оценка на въздействието влиза в сила от 01 януари 2021 г.

Частична предварителна оценка на въздействието	
Институция: Държавна агенция „Технически операции“	**Нормативен акт:** **Закон за изменение и допълнение на Закона за специалните разузнавателни средства** (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г., изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и 109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1 и 13 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 42, 56, 74 и 79 от 2015 г., бр. 39, 81 и 103 от 2016 г., бр. 63, 84 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 56 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г., бр. 32 и 62 от 2022 г., бр. 6 и 84 от 2023 г.)
◉ Не е включен в законодателна/оперативна програма на Министерския съвет	○ Включен е в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за: .....
Лице за контакт: Ивелина Трифонова, дирекция „Правно-нормативно обслужване“	**Телефон и ел. поща:** 02/9827749

1. Проблем/проблеми за решаване:

Проблем 1 „В националното законодателство липсва регламентация относно реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.“

1.1. Кратко опишете проблема/проблемите и причините за неговото/тяхното възникване. По възможност посочете числови стойности.

Трансграничното наблюдение представлява една от формите на шенгенско сътрудничество. Съгласно чл. 40 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година (КПСШ) служителите, които извършват наблюдение по отношение на лице в рамките на наказателно разследване в своята страна, могат да продължат наблюдението на територията на друга страна, ако тя е разрешила трансгранично наблюдение на основание предварително представена молба за правна помощ.

С Решение (ЕС) 2024/3212 на Съвета от 12 декември 2024 година за определяне на датата за премахване на проверките на лица по вътрешните сухопътни граници със и между Република България и Румъния същите придобиват статут на пълноправни членове на Шенгенското пространство, считано от 01.01.2025 г.

Редът и условията за прилагане на трансгранично наблюдение, установени в чл. 40 от КПСШ, са възпроизведени във вътрешното право на Република България – чл. 476 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), съответно Глава четвърта „б", „Използване и прилагане на специалните разузнавателни средства във връзка с международното сътрудничество по наказателноправни въпроси" от Закона за специалните разузнавателни средства (ЗСРС).

Съгласно действащата нормативна уредба в чл. 34н и чл. 34о от ЗСРС, процедурата за разрешаване продължаването на трансгранично наблюдение от територията на друга държава на територията на Република България се инициира с молба за правна помощ от молещата държава. По същата се произнася Върховната касационна прокуратура (ВКП) и в случай че я допусне до изпълнение, компетентният орган в лицето на председателя на Софийски градски съд (СГС) или оправомощен от него заместник-председател има правомощието да даде разрешение за прилагане на трансгранично наблюдение.

Осигуряването и прилагането на трансгранично наблюдение от страна на органите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС на територията на страната се извършва след разпореждане от председателите на Държавна агенция „Технически операции" (ДАТО) и Държавна агенция „Национална сигурност" (ДАНС), при наличието на искане за използване на специални разузнавателни средства (СРС) от прокурор от ВКП и съответно съдебно разрешение.

В действащите ЗСРС и НПК не се съдържат разпоредби, които регламентират реда и условията, при които председателите на органите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС дават разпореждане за продължаване на трансгранично наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.

В сегашната редакция на чл. 16, ал. 1 и 2 от ЗСРС е уредено само правомощието на председателите на ДАТО и ДАНС да издават разпореждания за прилагане на СРС въз основа на писмено разрешение от един от органите, изчерпателно изброени в чл. 15, ал. 1 от ЗСРС. Необходимо е да бъдат разписани правомощия на председателите на ДАТО и ДАНС във връзка с продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.

Досегашната уредба по Глава четвърта „б" от ЗСРС залага на силно централизиран модел. Към настоящия момент всяка входяща молба или уведомление за продължаване на трансгранично наблюдение на наша територия се отправя до ВКП, а след допускането ѝ, ВКП внася в СГС искане за разрешаване на трансгранично наблюдение. До голяма степен тази концентрация на компетентността и подсъдността е предопределена от декларацията по чл. 17 от Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, направена със Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси. Съгласно декларацията, Република България определя ВКП за компетентен орган, на който се изпращат молбите за правна помощ по чл. 17, ал. 1 от Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси и който следва да бъде уведомяван в спешни случаи, наложили пресичането на границата в хода на наблюдението. Запазването на тази концентрация на компетентността и в случаите, когато молбите за правна помощ с искане за продължаване на трансгранично наблюдение произхождат от държави-членки на Европейския съюз, не е в

хармония с възприетия подход при изходящите молби за правна помощ, не е оправдано в условията на пълноправно членство на Република България в Европейския съюз и пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген. В отношенията си с държавите-членки на Европейския съюз Република България не прилага Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, чиито разпоредби са съответно заменени от актове от правото на Съюза. По изходящите молби за правна помощ с искане за продължаване на трансграничното наблюдение по водени в Република България наказателни производства и от страна на български служители на територията на държави-членки на Европейския съюз, е необходимо компетентността да бъде отредена на първоинстанционните прокуратури, в лицето на наблюдаващия прокурор, който е ръководно-решаващ орган на досъдебното производство.

Този подход съответства на логиката на международноправно сътрудничество по наказателни дела между държавите-членки на Европейския съюз, което се основава на принципа на прекия контакт и не изисква посредничеството на централен орган. Търсенето на разрешение от замолената държава да допусне провеждането на трансгранично наблюдение на своя територия, с което обезпечава с доказателства българско наказателно производство, често изисква бърза реакция, оценка на нуждите в кратки срокове и оперативност. Те са постижими в най-голяма степен с прякото ангажиране на ръководно-решаващия орган. В други случаи, когато се прилагат различни от трансграничното наблюдение способи за разследване чрез Европейска заповед за разследване или чрез молба за правна помощ по Конвенцията от 29 май 2000 г. (по отношение на държави-членки на Европейския съюз, които не са обвързани с Директивата за Европейската заповед за разследване), именно първоинстанционните прокуратури са оправомощени пряко да поискат провеждането на действия по разследване в друга държава членка, както и да обосноват нуждата от спешност.

Принципът на директния контакт при осъществяване на международното правно сътрудничество по наказателни дела е установен и в чл. 53 от КПСШ, чийто чл. 40 се явява и основанието за провеждането на трансгранично наблюдение, произтичащо от правото на Европейския съюз. Така намесата на централен орган в лицето на ВКП при изходящите молби за трансгранично наблюдение следва да остане задължителна само в случаите, когато молбата за правна помощ следва да бъде отправена до държава извън Европейския съюз и на друго международноправно основание.

Съществени аргументи за децентрализация на компетентността по допускане и разглеждане на входящи молби за правна помощ от държави-членки на Европейския съюз за продължаване на трансгранично наблюдение на територията на Република България следват от направения сравнително-правен анализ посредством изследване на споделената информация на сайта на Европейската съдебна мрежа. Почти всички държави членки с малки изключения (Хърватия, Гърция, Малта и Швеция) са обявили на сайта на Европейската съдебна мрежа, че способът трансгранично наблюдение се прилага от тях в качеството им на замолени държави в рамките на международното правно сътрудничество по наказателни дела. Някои от държавите, попадащи в изключенията, са посочили, че способът е възможен в рамките на оперативно полицейско сътрудничество. Повечето държави членки са обявили за компетентен да получи и да се произнесе по допустимостта на молбата за правна помощ или в спешни случаи – да получи уведомлението за продължаване на трансграничното наблюдение на нейна територия, свой орган с местна компетентност. Най-често това е местната прокуратура по района, където трябва да се изпълни разследващата мярка или (очаквано) се преминава границата. Други държави

оправомощават различни служби – например прокурор при Национален център за международно правно сътрудничество; Национално бюро за разследвания; полицията; митническите и гранични власти, или ресорна дирекция на Министерството на правосъдието, действаща чрез дежурни магистрати, да се произнесат по допустимостта на молбата. По-малко на брой са примерите, в които държавите-членки на Европейския съюз са посочили, че е определена изключителна компетентност на най-висшата прокурорска инстанция да се произнася по допустимостта на входящите молби за продължаване на трансграничното наблюдение, независимо дали произхождат от друга държава членка.

В разпоредбата на чл. 476 от НПК, Върховната касационна прокуратура е определена за единствен орган, който има правомощия да подава молби за правна помощ за продължаване на трансгранично наблюдение, както и да се произнася по такива.

В съответствие с констатираната необходимост от децентрализация на компетентните органи, които допускат и разглеждат входящи молби за правна помощ с искане за продължаване на трансгранично наблюдение, и тези, които подават изходящи молби за правна помощ, е необходимо да бъдат направени съответни изменения в чл. 476, ал. 4 и ал. 6 от НПК, като се регламентират правомощията на окръжните прокуратури и наблюдаващия прокурор също да подават молба за правна помощ.

В декларацията по чл. 17, ал. 4 във връзка с ал. 1 и ал. 2, законодателят е посочил, че трансгранично наблюдение се извършва от следователи от Националната следствена служба. В тази връзка е необходимо да се направи изменение на Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси и на чл. 476, ал. 7 от НПК, тъй като следователите от Националната следствена служба нямат компетентности за прилагане на трансгранично наблюдение съгласно ЗСРС, като на тяхно място се вписват компетентните структури по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС.

1.2. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Проблемът не може да бъде решен в рамките на действащата нормативна уредба или чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности.

1.3. Посочете защо действащата нормативна рамка не позволява решаване на проблема/проблемите.

В националното законодателство липсва регламентация на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава, поради което е необходимо да се направят изменения и допълнения в ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси.

1.4. Посочете задължителните действия, произтичащи от нормативни актове от по-висока степен или актове от правото на ЕС.

Проектът на нормативен акт не съдържа разпоредби, транспониращи актове на Европейския съюз.

1.5. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последваща оценка на въздействието не е извършвана.

2. Цел: „Регламентиране в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава“

Посочената цел може да бъде постигната чрез изменение и допълнение на ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси.

С приемане на измененията и допълненията на ЗСРС ще се регламентира продължаването на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.

Необходимо е да бъдат разписани редът и начинът за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава, както за случаите на предварително дадено разрешение на чужд компетентен орган, така и за спешните случаи на преминаване на границата на друга държава; органите, които имат право да искат продължаване на трансгранично наблюдение на територията на друга държава – в зависимост от това дали наблюдението продължава на територията на държава-членка на Европейския съюз или на територията на трета държава; структурите, които прилагат трансграничното наблюдение, и техните правомощия. Следва да се регламентира и компетентността на органите, които се произнасят по входящи молби за правна помощ, тъй като в сега действащото законодателство единствено ВКП и СГС имат правомощие да се произнасят по входящи молби за правна помощ за трансгранично наблюдение. Необходимо е да се извърши децентрализация, като се разпишат правомощия на окръжните съдилища в съответствие с мястото на преминаване на границата да се произнася като решаващ орган, както и на окръжните прокуратури да разглеждат входящи молби за правна помощ за продължаване на трансграничното наблюдение на територията на Република България и да сезират съда, когато произхождат от държави-членки на Европейския съюз. По молби от държави извън Европейския съюз ще бъде запазена компетентността на ВКП за произнасяне по тях и съответно на СГС за даване на разрешение за продължаване на трансграничното наблюдение на територията на страната.

В чл. 16 от ЗСРС следва да се допълнят правомощията на органите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС да дават разпореждане за продължаване на трансгранично наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава. Чрез изменение и допълнение в чл. 19 и чл. 22 от ЗСРС ще се регламентират случаите, в които изходящото трансгранично наблюдение може да не започне или преди изтичане на срока да бъде прекратено от структурите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС, за което следва да уведомят органа, изготвил молбата за правна помощ, който от своя страна следва да предприеме действия за отправяне на искане до компетентния чужд орган за потвърждаване, отмяна или изменение на разрешението, с което е одобрена молбата за правна помощ. До получаване на решението на чуждия орган, структурите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС не прилагат трансграничното наблюдение.

С приемане на измененията в чл. 476, ал. 4 и 6 от НПК ще се постигне децентрализация на органите, които могат да искат или да се произнасят по молби на други държави-членки на Европейския съюз за продължаване на трансграничното наблюдение.

Приемане на изменението в Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси и на чл. 476, ал. 7 от НПК ще позволи да се постигне съответствие със ЗСРС, тъй като съгласно чл. 20, т. 1 и 2 от ЗСРС Държавна агенция „Технически операции“ и Държавна агенция „Национална сигурност“ са легитимирани да прилагат трансгранично наблюдение.

Посочете определените цели за решаване на проблема/проблемите, по възможно най-конкретен и измерим начин, включително индикативен график за тяхното постигане. Целите е необходимо да са насочени към решаването на проблема/проблемите и да съответстват на действащите стратегически документи.

3. Заинтересовани страни:

1. Държавна агенция „Технически операции“;
2. Държавна агенция „Национална сигурност“;
3. Софийски градски съд и окръжните съдилища;
4. Прокуратура на Република България;
5. Национална следствена служба;
6. Министерство на вътрешните работи;
7. Министерство на правосъдието.

Посочете всички потенциални заинтересовани страни/групи заинтересовани страни (в рамките на процеса по извършване на частичната предварителна частична оценка на въздействието и/или при обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове), върху които предложенията ще окажат пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи/общини и др.).

4. Варианти на действие. Анализ на въздействията:

4.1. По проблем 1:

Вариант 1 „Без действие“: Невъзможност от извършване на трансгранично наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава в изпълнение на чл. 40 от КПСШ и Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси.

Описание: Вариантът „Без действие“ се характеризира с непредприемане на действия за изменение на националното законодателство – ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси. При такъв вариант констатираните проблеми ще продължат да съществуват и определените цели няма да бъдат постигнати.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При вариант 1 „Без действие“ няма да се наблюдават положителни икономически, социални и екологични въздействие вследствие на прилагането на този вариант.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При вариант 1 „Без действие“ няма да има промяна в националното законодателство, която да позволи продължаването на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Специфични въздействия:

Въздействия върху малките и средните предприятия:

При вариант 1 „Без действие“ не се очакват въздействия върху малките и средни предприятия.

Административна тежест:

При вариант 1 „Без действие“ няма да има промяна по отношение на административната тежест.

1.1. Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални и екологични въздействия, включително върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни. Пояснете кои въздействия се очаква да бъдат значителни и кои второстепенни.

1.2. Опишете специфичните въздействия с акцент върху малките и средните предприятия и административната тежест (задължения за информиране, такси, регулаторни режими, административни услуги и др.)

Вариант 2 „Регламентация в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава“:

Описание:

Предлаганите промени ще дадат възможност за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава. Ще се регламентират редът и начинът за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава, както за случаите на предварително дадено разрешение на чужд компетентен орган, така и за спешните случаи на преминаване на границата на друга държава; легитимните органи, които имат право да искат продължаване на трансгранично наблюдение на територията на друга държава – в зависимост от това дали наблюдението продължава на територията на държава членка на Европейския съюз или на територията на трета държава; структурите, които прилагат трансграничното наблюдение, и техните правомощия.

Ще бъде извършена децентрализация на органите, които имат право да се произнасят по входящи молби за правна помощ. За молби от държави извън Европейския съюз ще бъде запазена компетентността на ВКП за произнасяне по молбите и съответно на СГС за даване на разрешение за продължаване на трансграничното наблюдение на територията на страната.

В чл. 16 от ЗСРС ще се допълнят правомощията на органите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС да дават разпореждане за продължаване на трансгранично наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.

Чрез съответните изменения и допълнения в чл. 19 и 22 от ЗСРС ще се регламентират и случаите, в които изходящото трансгранично наблюдение може да не започне или преди изтичане на срока да бъде прекратено от структурите по чл. 20, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗСРС чрез уведомяване на органа, изготвил молбата за правна помощ, който от своя страна следва да предприеме действия за отправяне на искане до компетентния чужд орган за потвърждаване, отмяна или изменение на разрешението, с което е одобрена молбата за правна помощ.

С приемане на измененията в чл. 476, ал. 4 и 6 от НПК ще се постигне децентрализация на органите, които могат да искат или да се произнасят по молби на други държави-членки на Европейския съюз за продължаване на трансграничното наблюдение.

Приемането на изменението в Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси, както и на чл. 476, ал. 7 от НПК ще позволи да се постигне съответствие със ЗСРС, тъй като съгласно чл. 20, т. 1 и 2 от ЗСРС Държавна агенция „Технически операции“ и Държавна агенция „Национална сигурност“ са легитимирани да прилагат трансгранично наблюдение.

Положителни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При Вариант 2 „Регламентация в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава“ ще се даде правна възможност за извършване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава. Ще се разпишат правомощията на отделните органи.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Отрицателни (икономически/социални/екологични) въздействия:

При Вариант 2 „Регламентация в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава“ не се очакват отрицателни въздействия върху заинтересованите страни.

(върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни)

Специфични въздействия:

С проекта на Решение на Министерския съвет не се очакват въздействия върху държавния бюджет.

Въздействия върху малките и средните предприятия:

При Вариант 2 „Регламентация в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава“ не се очакват въздействия върху малките и средни предприятия.

Административна тежест:

При Вариант 2 „Регламентация в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава“ не се очакват въздействия върху административната тежест.

(въздействията върху малките и средните предприятия; административна тежест)

1.1. Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални и екологични въздействия, включително върху всяка заинтересована страна/група заинтересовани страни. Пояснете кои въздействия се очаква да бъдат значителни и кои второстепенни.

1.2. Опишете специфичните въздействия с акцент върху малките и средните предприятия и административната тежест (задължения за информиране, такси, регулаторни режими, административни услуги и др.)

5. Сравняване на вариантите:

Степени на изпълнение по критерии: 1) висока; 2) средна; 3) ниска.

5.1. По проблем 1:

		Вариант 1 „Без действие“	Вариант 2 „Приемане на промяната в ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси“
Ефективност	Цел 1: Регламентиране в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава	Ниска	Висока
Ефикасност	Цел 1: Регламентиране в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава	Ниска	Висока
Съгласуваност	Цел 1: Регламентиране в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на	Ниска	Висока

	територията на друга държава		

1.1. Сравнете вариантите чрез сравняване на ключовите им положителни и отрицателни въздействия.

1.2. Посочете степента, в която вариантите ще изпълнят определените цели, съгласно основните критерии за сравняване на вариантите:

ефективност, чрез която се измерва степента, до която вариантите постигат целите на предложението;

ефикасност, която отразява степента, до която целите могат да бъдат постигнати при определено ниво на ресурсите или при най-малко разходи;

съгласуваност, която показва степента, до която вариантите съответстват на действащите стратегически документи.

5.2. По проблем 2:

** При повече от един поставен проблем мултиплицирайте таблицата за всеки отделен проблем.*

5.n. По проблем n:

** При повече от един поставен проблем мултиплицирайте таблицата за всеки отделен проблем.*

6. Избор на препоръчителен вариант:

По проблем 1: Промяната в ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси ще позволи регламентиране в националното законодателство на реда и условията за продължаване на трансграничното наблюдение от територията на Република България на територията на друга държава.

Посочете препоръчителните варианти за решаване на поставения проблем/проблеми.

6.1. Промяна в административната тежест за физическите и юридическите лица от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми):

- ○ Ще се увеличи
- ○ Ще се намали
- ◉ Няма ефект

1.1. Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на препоръчителния вариант за решаване на всеки проблем.

1.2. Ако се предвижда въвеждането на такса, представете образуването на нейния размер съгласно Методиката по чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

6.2. Създават ли се нови/засягат ли се съществуващи регулаторни режими и услуги от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми)?

- ○ Да
- ◉ Не

1.1. Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на избрания вариант.

1.2. В случай че се предвижда създаване нов регулаторен режим, посочете неговия вид (за стопанска дейност: лицензионен, регистрационен; за отделна стелка или действие: разрешителен, уведомителен; удостоверителен и по какъв начин това съответства с постигането на целите).

1.3. Мотивирайте създаването на новия регулаторен режим съгласно изискванията на чл. 3, ал. 4 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

1.4. Посочете предложените нови регулаторни режими отговарят ли на изискванията на чл. 10 – 12 от Закона за дейностите по предоставяне на услуги.

1.5. Посочете изпълнено ли е изискването на § 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за дейностите по предоставяне на услуги.

1.6. В случай че се изменят регулаторни режими или административни услуги, посочете промяната.

6.3. Създават ли се нови регистри от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми)?

○ Да

◉ Не

Промяната в ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси няма да наложи създаването на нови регистри.

Когато отговорът е „Да", посочете регистрите, които се създават и по какъв начин те ще бъдат интегрирани в общата регистрова инфраструктура.

6.4. По какъв начин препоръчителният вариант въздейства върху микро-, малките и средните предприятия (МСП) (включително по отделните проблеми)?

○ Актът засяга пряко МСП

◉ Актът не засяга МСП

Промяната в ЗСРС, НПК и Закона за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси не въздейства върху микро-, малките и средните предприятия.

Изборът следва да е съотносим с посочените специфични въздействия на препоръчителния вариант.

6.5. Потенциални рискове от прилагането на препоръчителния вариант (включително по отделните проблеми):

Не се предвиждат потенциални рискове.

Посочете възможните рискове от прилагането на препоръчителния вариант, различни от отрицателните въздействия, напр. възникване на съдебни спорове и др.

7. Консултации:

○ Проведени са консултации

Посочете основните заинтересовани страни, с които са проведени консултации. Посочете резултатите от консултациите, включително на ниво ЕС: спорни въпроси, многократно поставяни въпроси и др.

◉ Предстоят обществени консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове

Обобщете най-важните въпроси за обществени консултации. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

8. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

○ Да

◉ Не

1.1. Посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 6.2 и 6.3, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник)

1.2. Изборът трябва да съответства на посоченото в раздел 1, съгласно неговата т. 1.5.

9. Изисква ли се извършване на цялостна предварителна оценка на въздействието поради очаквани значителни последици?

○ Да

◉ Не

(преценка съгласно чл. 20, ал. 3, т. 2 от Закона за нормативните актове)

10. Приложения: няма.

Приложете необходимата допълнителна информация и документи.

11. Информационни източници:

1. Конвенция за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г.;
2. Закон за специалните разузнавателни средства;
3. Наказателно-процесуален кодекс;
4. Закон за ратифициране на Втория допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси;
5. Споразумение между правителството на Република България и правителството на Румъния за трансгранично полицейско сътрудничество по наказателноправни въпроси;
6. Споразумение между правителството на Република България и правителството на Република Гърция за трансгранично полицейско сътрудничество;
7. Закон за Европейската заповед за разследване;
8. Втори допълнителен протокол към Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси;
9. Сайта на Европейската съдебна мрежа.

Посочете изчерпателен списък на информационните източници, които са послужили за оценка на въздействията на отделните варианти и при избора на вариант за действие: регистри, бази данни, аналитични материали и др.

12. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за извършването на частичната предварителна оценка на въздействието:

Име и длъжност: Ивелина Трифонова, За директор на дирекция „Правно-нормативно обслужване“, съгласно заповед № РД30-4289/09.07.2025 г.

Дата: 23.07.2025 г.

Подпис: .